

ΚΙΟΥΠΙ

κιούπι, το, ουσ. [<τουρκ. kŭr]. **1.** μικρό πιθάρι: «ο παππούς μας έστειλε απ' το χωριό ένα κιούπι με ελιές». **2.** (ειρωνικά) άνθρωπος κοντός και χοντρός: «άνοιξε το βήμα σου, ρε κιούπι, γιατί νυχτωθήκαμε!»·

- *κιούπι με λάδι* ή *κιούπι με μέλι*, δηλώνει μεγάλη αφθονία υλικών αγαθών και γενικά την υλική απόλαυση, την καλοπέραση: «έπεσε στο κιούπι με λάδι μ' αυτό το γάμο που έκανε κι άντε τώρα να μας πει μια καλημέρα! || πού χάθηκες τόσον καιρό και σε ψάχναμε, βρήκαμε κιούπι με μέλι και την περάσαμε πασάς στα Γιάννενα;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας